

tilladelsen til transportens gennemførelse formentlig vil være truffet afgørelse om transportbeholder, transportvej og andre forhold i overensstemmelse med foreliggende internationale retningslinier på dette område, udarbejdet af IAEA, og andre internationale bestemmelser for transport med f.eks. tog og fly.

Til § 8.

Paragraffen svarer indholdsmæssigt til 1962-lovens § 8, idet man dog har fundet det rigtigst i selve lovteksten — ligesom i § 7 — at hjemle kontrolmyndigheden ret til uden retskendelse at fordrø adgang til at udøve tilsynet på det pågældende anlæg. Bestemmelsen har alene til formål at legalisere inspektion af nukleare anlæg i overensstemmelse med de aftaler, Danmark har indgået herom. Som følge af, at Danmark den 1. marts 1972 — i henhold til traktaten om ikke-spredning af kernevåben — har indgået overenskomst med Den internationale Atomenergiorganisation med henblik på at forhindre, at nukleart materiale anvendes til fremstilling af kernevåben eller andre nukleare sprænglegemer, har undervisningsministeriet med hjemmel i nævnte § 8 udstedt bekendtgørelse nr. 315 af 27. juni 1972 om kontrol med den fredelige udnyttelse af nukleare materialer. Bekendtgørelsen er optrykt som bilag 3.

Til § 9.

1962-loven, § 9, hjemlede undervisningsministeren ret til at fastsætte nærmere bestemmelser om nukleart drevne transportmidlers, herunder nukleare skibes, tilstedeværelse på dansk territorium; i henhold hertil blev der i den tidligere nævnte bekendtgørelse af 27. juni 1963, § 5, givet regler for nukleare skibes anløb af dansk havn eller besejling af danske farvande. Der henvises til bemærkningerne til 1962-lovens § 9 i betænkning nr. 286 af 1961, side 73 og 30.

Spørgsmålet om nukleare skibe på dansk område vil blive behandlet i overensstemmelse med de hidtidige synspunkter. Såvel den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen som andre bestemmelser, der følger af dansk deltagelse i tilsvarende aftaler, vil således finde anvendelse. Da et nukleart drevet skibs anløb af dansk havn imidlertid i sikkerhedsmæssig henseende ikke skønnes at frembyde samme problemer som etableringen af et landfast nukleart reaktor anlæg, vil tilladelse til et sådant skibs anløb blive meddelt under iagttagelse af proceduren i § 3, stk. 2.

Lovens øvrige bestemmelser finder ligeledes anvendelse, naturligvis bortset fra § 3, stk. 1.

Til § 10.

Bestemmelsen i § 10 fastsætter nærmere regler for et nukleart reaktor anlægs forhold til de love vedrørende planlægningsmæssige, naturfredningsmæssige og miljømæssige forhold, der henhører under miljøministerens ressort. De love, der berøres, er miljøbeskyttelsesloven, lands- og regionplanloven, lov om regionplanlægning i hovedstadsområdet, by- og landzoneloven, byplanloven, naturfredningsloven, skovlovgivningen og sandflugtsloven, jfr. den nærmere omtale i bilag 4 til nærværende lovforslag.

Ifølge dette lovgivningsområde forudsætter etablering af et nukleart reaktor anlæg en række tilladelser m. v., der i vidt omfang refererer sig til placeringen. Tilladelserne meddeles af en række forskellige myndigheder, der hver skal varetage de hensyn, der er søgt sikret i de nævnte love.

Hensigten med den i § 10 foreslåede bestemmelse er at sikre en koordineret behandling af disse hensyn i forbindelse med godkendelsen af et nukleart reaktor anlæg.

Bestemmelsen må særligt ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, stk. 1, hvorefter den geografiske placering af et nukleart reaktor anlæg kun kan ske med folketingets tilslutning.

I § 10, stk. 1, foreslås, at det er miljøministeren, der meddeler de tilladelser m. v., der i medfør af den nævnte lovgivning er nødvendige for at gennemføre etableringen og driften af et nukleart reaktor anlæg på en med folketingets tilslutning tilladt plads. Denne bestemmelse må ses som en naturlig konsekvens af, at beslutningen om placeringen af et nukleart reaktor anlæg i realiteten er henlagt til folketinget.

Bestemmelsen har en karakter, der ikke adskiller den fra de i forvejen eksisterende bestemmelser, der findes i miljøbeskyttelsesloven, planlægningslovene og naturfredningsloven, hvorefter miljøministeren kan overtage behandlingen af konkrete sager af mere betydningsfuld karakter. Den ved lovforslagets § 10 valgte fremgangsmåde vil medføre en væsentlig forenkling af den sagsbehandling, som en ansøgning om opførelse af et nukleart reaktor anlæg må undergives.

For bl.a. at give miljøministeren mulighed for at tilvejebringe det fornødne materiale til brug for folketingets beslutning foreslås det i stk. 2 at tillægge miljøministeren hjemmel til at fravige procedureforskrifter i de nævnte love

Bestemmelserne i forslaget § 10, stk. 1 og 2 nødvendiggøres af folketingets centrale stilling i beslutningsprocessen, men det skal fremhæves, at de fravigelser fra gældende lovgivning, som miljø-